

направи това, той владѣе живия езикъ, живата речъ, съ която разумната природа си служи. Който може лесно да се справя съ противоречията на живота си, той може да пише цѣли изречения, съставени отъ живи думи, отъ живи, подвижни букви.

Седи единъ човѣкъ въ затвора, осъденъ на десетгодишенъ затворъ за десетъ хиляди лева дългъ. Въ ума му седи мисълта за десетгодишния затворъ и десеттѣ хиляди лева. Той не вижда никакъвъ изгледъ за освобождаване. Въ единъ моментъ вратата на затвора се отваря, единъ неговъ приятелъ влиза и му казва: Има десетъ хиляди лева! Какво става съ затворника?—Мисълта за затвора се стопява предъ него като снѣгъ, и той се вижда свободенъ, съ свѣтнало лице. Изречението: — „има десетъ хиляди лева“, не е изказано по правилата на граматиката, но съдържа живи думи. Това изречение е смислено. То произвежда по-голямъ ефектъ, отколкото, ако дойде нѣкой въ затвора и започне да говори: Вашиятъ високоуважаемъ, благороденъ приятелъ дойде и прояви необикновенъ жестъ. Той разпоре-ди да ви се дадатъ десетъ хиляди лева срещу дълга ви, за да го изплатите и излѣзете отъ затвора. — Това е една официална речъ, която не може да произведе такова действие, каквото произвеждатъ думитѣ: Има десетъ хиляди лева! Тѣ сж кратка, отривиста и смислена речъ. Тя внася животъ въ човѣка.